

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 568/05
04.10.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе, Соње Манојловић, Драгана Аћимовића и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Снежаном Меденицом, записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћеног набављања и држања ватреног оружја из члана 33. став 2. Закона о оружју и муницији РС, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Неготину, изјављеној против пресуде Окружног суда у Неготину К.бр.36/04 од 24.12.2004. године, у седници већа одржаној на дан 4.10.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца у Неготину, а пресуда Окружног суда у Неготину К.бр.36/04 од 24.12.2004. године ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Неготину К.бр.36/04 од 24.12.2004. године оптужени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћеног набављања и држања ватреног оружја из члана 33. став 2. ЗОМ РС - у вези члана 17. ОКЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 42., 43., 44., 52. и 53. ОКЗ изречена условна осуда, те утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико оптужени у периоду од 3 године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Оптужени АА обавезан је да суду на име паушала плати износ од 2.000,00 динара; на основу члана 69. став 1. ОКЗ према оптуженом је изречена мера безбедности одузимања предмета и то једног гасног револвера марке "Smith Wesson" са утиснутим фабричким бројем __.

Против те пресуде жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Неготину, због битних повреда одредаба кривичног поступка и повреде кривичног закона, са предлогом да Врховни суд укине побијану пресуду и предмет врати на поновно суђење.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж.бр.705/05 од 7.4.2005. године предложио је да Врховни суд Србије уважи жалбу Окружног јавног тужиоца у Неготину, укине првостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд Србије одржао је седницу већа, па је по размотрењу списка предмета, првостепене пресуде, жалбених навода и предлога Републичког јавног тужиоца, нашао:

Жалба је неоснована.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона које Врховни суд као другостепени испитује по службеној дужности у смислу одредбе члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП.

Првостепена пресуда не садржи ни битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП које се према наводима жалбе огледају у неразумљивости изреке пресуде, јер се из изреке не може закључити у односу на коју радњу је оптужени поступао у правној заблуди. Међутим, овакви жалбени наводи су, по налажењу овога суда, неприхватљиви. У изреци првостепене пресуде наводи се да је оптужени АА неовлашћено држао гасно оружје – гасни пиштољ који је 2002. године набавио без одобрења надлежног органа који пиштољ су приликом претреса стана код њега пронашла овлашћена службена лица критичном приликом. Како се и у изреци и у образложењу првостепене пресуде наводе обе радње – и неовлашћено набављање и држање оружја, а у образложењу су дати јасни разлози везани за став првостепеног суда о постојању правне заблуде код оптуженог, које је Врховни суд у свему прихватио као правилне, то су стога жалбени наводи у овом делу оцењени неоснованим.

Такође, неосновани су и жалбени наводи којима се указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка тиме да првостепена пресуда нема разлога о одлучним чињеницама пошто се у изреци наводи да је оптужени поступао у правној заблуди из оправданих разлога, а ови разлози се, по жалби, не наводе ни у изреци ни у образложењу пресуде. По налажењу овога суда, првостепени суд је дао јасне и логичне разлоге због чега налази да је оптужени приликом поступао у правној заблуди. У изреци пресуде наведено је да оптужени није знао да његово понашање – држање гасног пиштоља представља кривично дело, а у образложењу пресуде првостепени суд је дао јасне разлоге за овакав свој став, које стога прихвата и овај суд.

Оптужени АА је у својој одбрани навео да је гасни пиштољ, који је пронађен и од њега одузет у јулу месецу 2004. године, набавио током јесени 2002. године тако што га је купио од младића којег је знао из виђења, и који му је рекао да за овај пиштољ дозвола није ни потребна. Када се има у виду чињеница да је оптужени овај пиштољ купио у време када је тек навршио 18 година, да га је платио свега 20 еура, да никада није набављао муницију за овај пиштољ и да га је све време држао испод кревета у соби, ценећи при том и степен његовог образовања, обзиром да је оптужени пољопривредник, са завршеном само осмогодишњом школом, првостепени суд је правилно закључио да је оптужени поступао у правној заблуди јер из оправданих разлога није знао да његове радње представљају кривично дело.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је оптуженог АА огласио кривим због извршења кривичног дела неовлашћеног набављања ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из члана 33. став 2. ЗООМ РС, поступањем у правној заблуди – у вези са чланом 17. ОКЗ, па су стога жалбени наводи и у делу којим се указује на постојање повреде кривичног закона, оцењени неоснованим.

Из наведених разлога и условна осуда која је оптуженом изречена за извршено кривично дело, по налажењу овога суда, представља адекватну кривичну санкцију, сразмерну степену кривичне одговорности оптуженог као учиниоца као и степену друштвене опасности извршеног кривичног дела, па је стога жалба у целости одбијена као неоснована.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 388. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар, Председник већа-судија,

Снежана Меденица, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

ИЈ